

CILLA & ROLF BÖRJLIND

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΛΙΡΡΟΙΑ

*Το τελευταίο κύμα
κρύβει μυστικά...*

**CRIME
STORIES**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

CILLA & ROLF BÖRJLIND

Η μεγάλη παλίρροια

Μετάφραση Άμπυ Ράικου

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΛΙΡΡΟΙΑ

Τίτλος πρωτοτύπου: *Spring Tide*

Συγγραφείς: Cilla & Rolf Børjlind

Μετάφραση: Άμπυ Ράικου

Επιμέλεια-Διόρθωση: Αντωνία Γουναροπούλου

Φωτογραφία εξωφύλλου: Arcangel images

© Cilla & Rolf Børjlind 2012

© 2015, Εκδόσεις Κυριάκος Παπαδόπουλος Α.Ε., για την ελληνική γλώσσα

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμιά διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτηρας απαγορευτικής των προσβολών της. Κατά το Ν. 2387/20 (όπως έχει τροποποιηθεί με το Ν. 2121/93 και ισχύει σήμερα) και κατά τη Διεθνή Σύμβαση της Βέρνης (που έχει κυρωθεί με το Ν. 100/1975), απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αποθήκευση σε κάποιο σύστημα διάσωσης και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου με οποιονδήποτε τρόπο ή μορφή, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή, χωρίς γραπτή άδεια του εκδότη.

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2015

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

www.epbooks.gr

Καποδιστρίου 9, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής
τηλ.: 210 2816134, e-mail: info@epbooks.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Μασσαλίας 14, 106 80 Αθήνα, τηλ.: 210 3615334

ISBN 978-960-569-266-7

...ενώ η νύχτα πέφτει αναπόφευκτα
C. Vreeswijk¹

1. Σουηδο-Ολλανδός τραγουδοποιός (1937- 1987): Απ' το άλμπουμ του «Blues For Fatumeh». Σ.τ.Μ.

ΤΕΛΗ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ, 1987

Στη Χασλεβικάρνα, στους όρμους του νησιού Νόρντκостερ στη δυτική ακτή της Σουηδίας, ψηλά, κοντά στα σύνορα με τη Νορβηγία, η διαφορά ανάμεσα στην πλημμυρίδα και στην άμπωτη κυμαίνεται συνήθως από πέντε μέχρι δέκα εκατοστά, εκτός από τις μέρες με μεγάλη παλίρροια. Ένα φαινόμενο που παρατηρείται όταν ο Ήλιος, η Σελήνη και η Γη ευθυγραμμίζονται. Τις μέρες αυτές η διαφορά φτάνει σχεδόν τα πενήντα εκατοστά. Ένα ανθρώπινο κεφάλι έχει ύψος περίπου είκοσι πέντε εκατοστά.

Απόψε θα είναι μια νύχτα μεγάλης παλίρροιας.

Προς το παρόν είχε άμπωτη.

Εδώ και πολλές ώρες η πανσέληνος είχε ρουφήξει την απρόθυμη θάλασσα αποκαλύπτοντας μιαν απέραντη έκταση υγρής άμμου. Μικρά, γυαλιστερά καβούρια έτρεχαν ένα γύρο κάτω απ' το ψυχρό σαν ατσάλι φως. Οι πεταλίδες κολλούσαν με δύναμη πάνω στα βράχια, περιμένοντας. Όλα τα έμβια όντα στην ακροθαλασσιά ήξεραν πως σε λίγο, για μία ακόμα φορά, η παλίρροια θα παρέσυρε τα πάντα.

Φαίνονταν να το γνωρίζουν και οι τρεις ανθρώπινες φιγούρες που βρίσκονταν στην παραλία. Και ήξεραν ακόμα και το πότε ακριβώς θα συνέβαινε – σ' ένα τέταρτο της ώρας. Τότε, τα πρώτα απαλά κύματα θα γλιστρούσαν και θα έβρεχαν τα σημεία που είχαν στεγνώσει, και σύντομα το σκοτεινό βουητό θα ξεσήκωνε τη θάλασσα, κύμα μετά το κύμα, μέχρι που η πλημμυρίδα να φτάσει στο ψηλότερο σημείο της.

Μεγάλη παλίρροια, πράγμα που σήμαινε πως η παραλία θα καλυπτόταν από πενήντα εκατοστά νερό.

Όμως τους έμενε ακόμα κάποιος χρόνος. Ο λάκκος που έσκαβαν κόντευε να τελειώσει. Πήγαινε ίσια κάτω, είχε βάθος περίπου ενάμισι μέτρο και διάμετρο εξήντα εκατοστά. Θα μπορούσε να χωρέσει τέλεια ένα σώμα. Μόνο το κεφάλι θα εξέίχε.

Το κεφάλι μιας τέταρτης ανθρώπινης φιγούρας.

Το κεφάλι της γυναίκας που βρισκόταν λίγο πιο πέρα, ακίνητη και σιωπηλή, με τα χέρια δεμένα.

Τα μακριά, σκούρα μαλλιά της κυμάτιζαν ελαφρά στο απαλό αεράκι, το γυμνό της σώμα έλαμπε, το πρόσωπό της ήταν χλωμό και γαλήνιο. Μόνο τα μάτια της φανέρωναν μια περίεργη απουσία. Κοίταξε τις φιγούρες που έσκαβαν λίγο πιο πέρα. Ο άντρας που κρατούσε το φτυάρι το τράβηξε, έριξε την τελευταία φτυαριά άμμου στο βουναλάκι δίπλα του και στράφηκε προς αυτήν.

Είχε τελειώσει.

Το αγόρι που κρυβόταν στα βράχια κοίταζε τη λουσμένη στο φεγγαρόφωτο ακροθαλασσιά από κάποια απόσταση. Εκείνο που του έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση ήταν η περίεργη ακινησία που κυριαρχούσε. Σκοτεινές φιγούρες στην άμμο, μακριά, στην άλλη άκρη, τι έκαναν άραγε; Δεν καταλάβαινε, ξαφνικά όμως άκουσε το βουητό της θάλασσας που πλησίαζε και είδε να σέρνουν πάνω στην υγρή άμμο τη γυμνή γυναίκα και να τη χώνουν μέσα σ' έναν λάκκο. Δεν φαινόταν να προβάλλει την παραμικρή αντίσταση.

Δάγκωσε το κάτω χείλος του.

Η μία από τις φιγούρες άρχισε να γεμίζει τον λάκκο. Η λάσπη χύθηκε γύρω από τη γυναίκα σαν υγρό τσιμέντο. Ο λάκκος γέμισε γρήγορα. Όταν τα πρώτα σκόρπια κύματα άρχισαν να γλείφουν τη στεριά, μόνο το κεφάλι της γυναίκας έμενε απ' έξω. Τα μακριά μαλλιά της μούσκεψαν αργά, κι ένα μικρό καβούρι πιάστηκε σ' ένα σκούρο τσουλούφι. Η ίδια έμεινε να κοιτάζει το φεγγάρι, χωρίς να βγάζει τον παραμικρό ήχο.

Οι φιγούρες κινήθηκαν λίγο προς τα πίσω, προς τους αμμόλοφους. Οι δύο απ' αυτές ήταν νευρικές, αβέβαιες, η τρίτη ήταν ήρεμη. Όλοι κοίταζαν το μοναχικό, φεγγαρόλουστο κεφάλι που εξείχε από την άμμο.

Και περίμεναν.

Όταν επιτέλους έφτασε η μεγάλη παλίρροια, όλα έγιναν μάλλον γρήγορα. Με κάθε κύμα η θάλασσα σηκωνόταν κι άλλο, μέχρι που σκέπασε το κεφάλι της γυναίκας, τρυπώνοντας στο στόμα και στα ρουθούνια της. Ο λαϊμός της γέμισε νερό. Κάθε φορά που προσπαθούσε να στρίψει το κεφάλι της, ένα καινούργιο κύμα χτυπούσε το πρόσωπό της.

Μία από τις φιγούρες την πλησίασε κι έσκυψε από πάνω της. Τα βλέμματά τους συναντήθηκαν.

Από την κρυψώνα του το αγόρι έβλεπε τα νερά ν' ανεβαίνουν. Το κεφάλι, που μέχρι πριν από λίγο εξείχε, χάθηκε και μετά ξαναεμφανίστηκε, και μετά χάθηκε πάλι. Δύο από τις φιγούρες είχαν εξαφανιστεί, η τρίτη απομακρυνόταν κι εκείνη. Ξαφνικά, μια τρομακτική κραυγή ακούστηκε. Η γυναίκα μέσα στον λάκκο ούρλιαζε υστερικά. Η κραυγή αντήχησε στον ρηχό όρμο κι έσκασε με θόρυβο πάνω στον βράχο όπου κρυβόταν το αγόρι, πριν το επόμενο κύμα σκεπάσει τελείως το κεφάλι της γυναίκας και τη σβήσει.

Το αγόρι άρχισε να τρέχει.

Και η θάλασσα σηκώθηκε και μετά έμεινε ακίνητη, σκοτεινή και λαμπερή. Κάτω από την επιφάνεια του νερού η γυναίκα έκλεισε τα μάτια. Το τελευταίο πράγμα που ένιωσε ήταν μια καινούργια κλοτσιά, μικρή κι απαλή, στο εσωτερικό της κοιλιάς της.

CILLA & ROLF BÖRJLIND

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΛΙΡΡΟΙΑ

Πανσέληνος και στο σουηδικό νησί Νόρντκοστερ η μεγάλη παλίρροια ετοιμάζεται να καλύψει την ακτή. Τρεις άνθρωποι σκάβουν έναν λάκκο στην άμμο ενώ τους παρακολουθεί κρυμμένο ένα αγόρι. Η περιέργειά του θα μετατραπεί σε τρόμο όταν διακρίνει και μία τέταρτη φιγούρα – την έγκυο γυναίκα για την οποία προορίζεται ο λάκκος. Θαμμένη στην άμμο μέχρι τον λαιμό, καθώς η στάθμη του νερού ανεβαίνει η γυναίκα νιώθει το μωρό στην κοιλιά της να κλοτσάει...

Είκοσι τέσσερα χρόνια μετά, η νεαρή Ολίβια Ρένινγκ ολοκληρώνει την αστυνομική της εκπαίδευση και η μόνη εργασία που της απομένει είναι να ερευνήσει μια άλυτη υπόθεση. Επιλέγει τη δολοφονία στο Νόρντκοστερ και σύντομα συνειδητοποιεί ότι πρέπει να μιλήσει με τον Τομ Στίλτον, τον αστυνόμο που δεν κατάφερε να εξιχνιάσει τότε το έγκλημα. Αλλά ο Τομ έχει εξαφανιστεί και η Ολίβια αποφασίζει να τον αναζητήσει, την ώρα που μια συμμορία ξεκινάει άγριες επιθέσεις σε άστεγους της πόλης...

“Ένα συγκλονιστικό, κινηματογραφικό αστυνομικό μυθιστόρημα από τον βασιλιά και τη βασίλισσα της σκανδιναβικής αστυνομικής λογοτεχνίας, με εξαιρετική πλοκή γεμάτη ανατροπές”

GoodReads, UK

www.epbooks.gr